

**Fjalimi i Arqipeshkvit Metropolit Imzot George A. Frendo, O.P<sup>1</sup>**

**Kisha Katolike e Shqipërisë**

**11 qershor 2019**

**Fetë janë për paqe**

Në parim, feja i shërben paqes. Nëse ndonjë fe i shërben nxitjes së trazirave, racizmit, padrejtësive ose diskriminimit, atëherë ajo nuk mund të quhet një fe e vërtetë, por një kopje e shëmtuar e saj.

Nga ana tjetër, ne duhet të kemi parasysh që paqja nuk është diçka që fitohet automatikisht. Paqja nuk është gjendje amullie, por as thjesht mungesa e luftës. Nëse do të ishte ky rasti, atëherë vendi që do të meritonte më së miri titullin “strehëza e paqes” do të ishin varrezat: të vdekurit nuk janë asnjëherë në luftë me njëri-tjetrin. Por, guxoj të them se ne duhet të “luftojmë” për paqen. Sado paradoksale apo edhe absurde të duket kjo fjali, kjo është e vërteta! Paqja kërkon të jemi të përkushtuar për t’i tejkaluar të gjitha ato elemente apo situata të cilat pengojnë ndërtimin e paqes.

Në letrën e tij drejtuar Efesianëve, Shën Pali bën një deklaratë shumë interesante: “Vetë [Krishti] është paqja jonë, Ai që prej dy popujve [hebrenjtë dhe jo hebrenjtë] bëri një e përmbysi murin ndarës d.m.th. armiqësinë”. Prandaj anagazhimi ynë ndaj paqes kërkon që ne t’i bëjmë ballë çdo sfide e cila mund të sjellë luftën.

---

<sup>1</sup> Varianti origjinal i këtij fjalimi është në gjuhën angleze. Përkthimi në gjuhën shqipe është kryer nga IDM.

Unë e konsideroj këtë gjë si parësore për misionin tonë si udhëheqës fetarë. Ne mburremi me harmoninë tonë ndërfitare, por nuk duhet kurrsesi ta marrim si të mirëqenë atë. Le të mos qëndrojmë duarkryq për shkak se jemi duke jetuar paqësisht me njëri-tjetrin, pasi nuk kemi garanci se jemi imunë ndaj çdo lloj rreziku.

Për këtë arsye, e konsideroj shumë të rëndësishëm faktin se duhet të kontrollojmë ekstremizmin dhe elementët e rrezikshëm brenda komuniteteve tona fetare. Ndoshta, deri tani, ne kemi theksuar nevojën për të kontrolluar elementët fundamentalistë dhe kemi ngecur në këtë përpjekje. Por ne duhet të theksojmë akoma më shumë nevojën për të edukuar modele paqësore dhe të ndërtojmë rrugën për një të ardhme më të sigurt dhe më harmonike ndërmjet komuniteteve fetare. Për këtë unë sugjeroj katër hapa:

Së pari, të gjithë ne të krishterë e myslimanë, duhet t'i edukojmë njerëzit që në fëmijëri që të respektojnë dinjitetin e çdo njeriu. Si Bibla edhe Kur'ani i kushtojnë një rëndësi të veçantë njeriut dhe dinjitetit të tij që në krijim, dhe përshkruajnë qenien njerëzore si një krijesë të veçantë që ka një marrëdhënie të veçantë me Zotin, Krijuesin. Jeta e gjithsecilit është e shenjtë dhe askush nuk ka të drejtë të ndikojë mbi dinjitetin apo të drejtat e një personi tjetër (duke përfshirë këtu edhe lirinë e besimit). Këtë pikë duhet ta kuptojnë dhe vlerësojnë edhe të gjithë mësuesit në shkollat publike dhe jo publike.

Së dyti, duhet me çdo kusht, të shmangim format e proselitimit, që do të thotë të mos ushtrojmë presion tek njerëzit që ata të pranojnë fenë tonë. Një formë e proselitimit, që është shumë e përhapur tek sektet, ka të bëjë me trokitjen në dyert e familjeve të cilat ata nuk i njohin aspak, duke u

përpjekur t'i tregojnë atyre se besimi i tyre është i gabuar dhe më pas i prezantojnë me doktrinën e sektit të tyre, ndonjëherë duke e prezantuar sektin e tyre si feja që mund t'i shërojë edhe nga sëmundjet fizike.

Së treti, ne i kërkojmë autoriteteve të kenë më shumë kujdes për të shmangur çdo formë diskriminimi ndërmjet feve dhe komuniteteve të ndryshme. Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë, neni 10, pika 3 thotë se: “Shteti njeh barazinë e bashkësive fetare”. Personat me pozitë duhet ta respektojnë me përpikmëri këtë normë, në mënyrë që mos të gabojnë të shfaqin ndonjë formë diskriminimi ndaj feve zyrtare të njohura nga shteti.

Së katërti, ne si udhëheqës të komuniteteve tona, duhet të tregojmë solidaritet për bashkësitë e tjera fetare nëse ndonjëra prej tyre përballet me një sulm terrorist apo ndonjë padrejtësi të dukshme. Mendoj se ne kemi përcjellë mesazhe pozitive tek njerëzit tanë, në momentin kur si Këshill Ndërfetar kemi dhënë deklarata të përbashkëta gjatë kohës kur dy akte të tmerrshme terroriste ndodhën në Zelandën e Re kundër myslimanëve dhe në Sri Lanka kundër të krishterëve. Njerëzit kanë nevojë pikërisht për këtë, të ndjejnë se ka solidaritet mes nesh.

Pra le të mos jemi thjesht rojtarët e paqes, por dhe profetë dhe apostuj të saj në të gjithë botën.